

Número 9.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats seran passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 »
Número atrassat.	0'15 »

Lladres de nova marca

Fins are, per la majoria de la gent, s'ha tingut un trist y equivocat concepte de la colla de vividors polítichs, que pastejejan ab els interessos del comú; fins are, aquell qui ficava sas mans en una caixa municipal, ó s'absentia de pagar lo que'ls altres pagaban, ó bé percibia un sou que may havia guanyat, podia ser tingut per persona honrada si la seva conducta fora de la política, responia á n'aquesta qualificació.

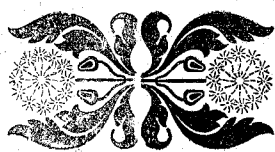
D'aquest gran erro de lesa moral ens en han convenut els fets mateixos. L'home que treballant tota sa vida, may ha pogut surar per no volguer subjectarse á n'aquest llatrocini; que sent un ideal, de redempció, altruista, és igualment honrat que aquell pillet que cohibint la voluntat de ciutadans inconscients, s'entrevessa al avens d'un poble parasit que á glops li xucla la existencia? No. Aquest es mes lladre que un reventa pisos qualsevol; aquest hauria de ser descalificat per tothom perque roba impunement, perque no té el valor de dir «diners ó la vida»; perque ab aquets quartos no roba, perver-

teix l'esperit dels homes, compra conciencias; perque fa tombollar els fonaments de la societat, fent lley del robo.

No n'hi ha prou de que sa vida privada, individual sigui neta; ho ha de ser també la política. Lo contrari fora consentir que els directors de tots els ordres administratius, els funcionaris d'un Estat, els que dirigeixin aquest mateix Estat fossin uns vividors essent honrats individualment, lo que voldria dir que la nació fora corrompuda y els ciutadans nets de tota corrupció, y aixís es insostenible.

Ens en hem d'empapar d'aquesta veritat y havém de recomanar als amichs, á la gent honrada, que s'apartin d'aquets lladres, que'ls tacarian, que'ls corromperian l'ideal, flor de l'ánima, que ens anima á desenmascarar á n'aquets pillets de nova marca.

Son dolsa.

CONVERSA

—Filla, no se pas com hu haurém de fer.

—¿Y donchs que passa?

—¿Qué no n'estás enterada? ¡Reyna santísima! si no's parla de res mes per tota la vila.

—Pero qué, digas; fesme surtir d'aquet mal de cor que m'he posat des que te vist ab aquesta mena de manera de cara de pomas agras.

—Ay filleta, ¡aquets redimontris de manifestors que sols procuran per ells! y jo ja ho pots veurer, ni uns mals remendons puch portar; encare no tinch un cuarto á casa, apa, ja ve en Pau, en Pere y en Berrengera y disputanse qui s'els haurá de quedar, com si tament jo tot ho degués, y aixís es qu'els pocas vergonyas s'els emportan y jo'm quedo sens un mal rosegó, ¡qu'es mal ser viuda y no tenir qui te vulga dar una mica d'apoyo! si al menos tingués els noys mes grans... tal vegada no's burlarian d'una d'aquet modo que are ho fan, y'l cas es que no soch jo sola la que'n vaig malament d'aquet robatori, els meus pobres fillets que aviat haurán d'ensenyarho tot, ¡fins la sebal perque, d'en mica, en mica, no podré ni vestirlos, puig fins lo d'ells me roban.

—Pro tú no ets senyora y majora! ¿no pots fer y desfer?...

—Si, pro d'una dona tothom s'en burla, y d'aquí venen las murmuracions de la gent; de que'n fulano s'ha fet una casa ab los meus cuartos, de si l'altre, ja vol plegar lo negoci perque ja'n te prou, y el de mes enllá, viu com un senyor sense fer res.

—Ah si, ja ho he sentit ó dir; y vols dir que aquets cuartos son teus.

—¡Y no ho han de ser cristianal ja casa